Lieta Nr. A42583207
A1171-09/22

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 29.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese T.Jefremova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu pēc *S.S.* pieteikuma par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu Nr.1737, Nr.1738 un Nr.1739 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (turpmāk tiks lietots iestādes pašreizējais nosaukums – Rīgas reģiona pārvalde) Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – RRP KPP) priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu **Nr.1739** atstāts negrozīts Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 21.novembra lēmums Nr.050/KP072389, ar kuru *S.S.*, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta piekto daļu piemērots naudas sods Ls 30 apmērā par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 10. un 39.4.punkta prasību neievērošanu.

[2] Ar Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu **Nr.1738** atstāts negrozīts Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2006.gada 13.februāra lēmums Nr.050/KP096181, ar kuru *S.S.*, saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta otrās daļas nosacījumiem, piemērots naudas sods Ls 40 apmērā par CSN 236.punkta prasību neievērošanu.

[3] Ar Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu **Nr.1737** atstāts negrozīts Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2006.gada 13.februāra lēmums Nr.050/KP106524, ar kuru *S.S.*, saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta otrās daļas nosacījumiem, piemērots naudas sods Ls 30 apmērā par CSN 236.punkta prasību neievērošanu.

[4] 2007.gada 13.augustā Administratīvajā tiesā saņemts *S.S.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par 2007.gada 2.augusta lēmumu Nr.1737, Nr.1738 un Nr.1739 atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesneses 2007.gada 20.augusta lēmumu pieteikums tika pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/KP072389 tika pieņemts divus mēnešus pēc tā izdarīšanas. Bez tam pieteicējs norāda, ka vadītāja tiesības viņam ir kopš 1989.gada 25.aprīļa, izdotas Daugavpils DOSAAF autoskolā, kuras viņš nebija paspējis nomainīt pret jauna tipa vadītāja apliecību, jo atradies ieslodzījumā. Līdz šim pieteicējam tiesības neesot bijušas atņemtas.

[4.2] Pieteicējs norāda, ka, pieņemot 2007.gada 2.augusta lēmumus Nr.1737, Nr.1738 un Nr.1739, ir pārkāpti Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 83.pants, Civilprocesa likuma 84.pants, 86.panta pirmā daļa un LAPK 37.panta otrā daļa.

[5] Atbildētājas pusē pieaicinātā iestāde – Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvalde (turpmāk arī – atbildētāja) 2007.gada 25.septembra rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteicēja pieteikumu neatzīst pilnā apmērā, pamatojoties uz 2007.gada 2.augusta lēmumos Nr.1737, Nr.1738 un Nr.1739 minētajiem apsvērumiem.

[6] 2008.gada 26.novembrī tiesā tika saņemta pieteicēja piekrišana lietas izskatīšanai rakstveida procesā un saskaņā ar APL 114.panta pirmo daļu tiesa nolēma izspriest lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[8] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[8.1] 2005.gada 21.septembrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.KP072389 (lietas 12.lapa), kurā tika konstatēts, ka 2005.gada 21.septembrī, plkst. 23:16, Rīgā, pieteicējs vadīja transportlīdzekli BMW, */reģistrācijas numurs/*5, Rīgā, pa Krasta ielu no Ogres ielas puses Maskavas ielas virzienā bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām.

[8.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) 2007.gada 28.jūnija vēstuli (lietas 43.lapa) 2005.gada 21.septembra administratīvā pārkāpuma protokola Nr.KP072389 sastādīšanas brīdī, atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 30.panta otrās daļas 1. punktam, pieteicējam bija spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. CSDD norāda, ka *S.S.*, saskaņā ar 1994.gada 20.septembra Satiksmes ministrijas noteikumiem Nr.1 „Par vecā parauga transportlīdzekļu valsts reģistrācijas numura zīmju un vadītāja apliecību nomaiņu", bija jānomaina PSRS parauga vadītāju apliecība pret jaunā parauga Latvijas vadītāja apliecību līdz 1996.gada 1.februārim.

[8.3] Ar Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu **Nr.1739** atstāts negrozīts Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 21.novembra lēmums Nr.050/KP072389, ar kuru pieteicējam saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta piekto daļu piemērots naudas sods Ls 30 apmērā par CSN 10. un 39.4.punkta prasību neievērošanu (lietas 4.-5.lapa).

[8.4] 2005.gada 29.decembrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.KP096181 (lietas 13.lapa), kurā tika konstatēts, ka 2005.gada 29.decembrī, plkst. 7:40, Rīgā, pieteicējs vadīja transportlīdzekli Volvo 340, */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Merķeļa ielu no Citadeles ielas puses Eksporta ielas virzienā. Transportlīdzeklim nav veikta civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

[8.5] CSDD datu bāzes dati liecina, ka transportlīdzeklim Volvo 340, */reģistrācijas numurs/*, polise RS801518 izdota 2005.gada 18.septembrī un bija derīga no 2005.gada 18.septembra līdz 2005.gada 18.decembrim. Nākošā polise FS953810 izsniegta 2006.gada 5.janvārī un derīga no 2006.gada 5.janvāra līdz 2006.gada 4.aprīlim. Līdz ar to transportlīdzeklim Volvo 340 2005.gada 29.decembrī nebija veikta īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (lietas 38.-39.lapa).

[8.6] Ar Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu **Nr.1738** atstāts negrozīts Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 13.februāra lēmums Nr.050/KP096181, ar kuru pieteicējam, saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta otro daļu, piemērots naudas sods Ls 40 apmērā par CSN 236.punkta prasību neievērošanu (lietas 6.-7.lapa).

[8.7] 2005.gada 30.decembrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.KP106524 (lietas 14.lapa), kurā tika konstatēts, ka 2005.gada 30.decembrī, plkst. 23:50, Rīgā, pieteicējs vadīja transportlīdzekli Volvo 340, */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Kr.Valdemāra ielu no Vanšu tilta puses Slokas ielas virzienā. Transportlīdzeklim nav veikta civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

[8.8] CSDD datu bāzes dati liecina, ka transportlīdzeklim Volvo 340, */reģistrācijas numurs/*, polise RS801518 izdota 2005.gada 18.septembrī un bija derīga no 2005.gada 18.septembra līdz 2005.gada 18.decembrim. Nākošā polise FS953810 izsniegta 2006.gada 5.janvārī un derīga no 2006.gada 5.janvāra līdz 2006.gada 4.aprīlim. Līdz ar to transportlīdzeklim Volvo 340 2005.gada 30.decembrī nebija veikta īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (lietas 38.-39.lapa).

[8.9] Ar Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu **Nr.1737** atstāts negrozīts Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 13.februāra lēmums Nr.050/KP106524, ar kuru pieteicējam, saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta otro daļu piemērots naudas sods Ls 30 apmērā par CSN 236.punkta prasību neievērošanu (lietas 8.-9.lapa).

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds, ka pieteicējs 2005.gada 21.septembrī plkst.23:16 ir vadījis vieglo automašīnu ar vadītāja apliecību, kas ir izdota 1989.gadā DOSAAF autoskolā. Lietā pastāv strīds, vai pieteicējam bija tiesības 2005.gada 21.septembrī vadīt vieglo automašīnu ar vadītāja apliecību, kas ir izdota 1989.gadā DOSAAF autoskolā, kā arī lietā pastāv strīds, vai RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 21.novembra lēmums

Nr.050/KP072389 par administratīvā soda piemērošanu ir pieņemts LAPK 37.pantā noteiktajos termiņos.

Lietā nepastāv strīds, ka pieteicējs 2005.gada 29.decembrī plkst. 7:40 un 2005.gada 30.decembrī plkst.23:50, ir vadījis automašīnu Volvo 340 ar */reģistrācijas numurs/*, kurai nav bijusi veikta civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Lietā pastāv strīds, vai bija tiesiski piemērot pieteicējam atbildību par 2005.gada 29.decembrī un 30.decembrī konstatētajiem LAPK 149.^{24} panta otrās daļas pārkāpumiem 2006.gada 13.februārī, t.i., vai ir ievēroti administratīvā soda uzlikšanas termiņi.

[10] Saskaņā ar CSN 39.4 punktu transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas (1.pielikums) transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta piekto daļu par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz trīssimt latiem. Tātad, lai varētu konstatēt LAPK 149.^{4}panta piektās daļas pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt, ka persona ir vadījusi transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām.

Saskaņā ar Satiksmes ministrijas 1994.gada 20.septembra noteikumu Nr.1 4. un 5.punktu līdz 1995.gada 31.decembrim jāapmaina vecā parauga transporta līdzekļu vadītāja apliecības pret jaunā parauga vadītāja apliecībām. Sākot ar 1996.gada 1.janvāri, vecā parauga (bijušās PSRS parauga) vadītāja apliecības tiek uzskatītas par nederīgām. Transporta līdzekļu vadīšana ar vecā parauga vadītāja apliecībām pēc minētā datuma tiek pielīdzināta transporta līdzekļa vadīšanai bez vadīšanas tiesībām, un vadītājs par to tiek sodīts saskaņā ar pastāvošo likumdošanu. Sākot ar 1996.gada 12.februāri vecā parauga transporta līdzekļu vadītāja apliecību nomaiņa notiek tikai pēc teorētiskā eksāmena un praktiskās braukšanas eksāmena nokārtošanas attiecīgajā Ceļu satiksmes drošības direkcijas rajona (pilsētas) nodaļā.

Ministru kabineta 1994.gada 30.augusta noteikumu Nr.169 „Par ceļu satiksmi" 2.punkts paredz, ka ceļu satiksmes tiesiskais pamats ir šie noteikumi, likumi, Ministru kabineta tiesību akti, Ceļu satiksmes noteikumi un Satiksmes ministrijas akti, Ceļu satiksmes drošības direkcijas akti, kā arī 1968.gada Konvencija par ceļu satiksmi, 1968.gada Konvencija par ceļa zīmēm un signāliem un starptautiskie līgumi, kuru dalībvalsts ir Latvijas Republika.

No augstākminētā tiesa secina, ka Ministru kabinets bija piešķīris deleģējumu Satiksmes ministrijai izdot vispārsaistošus normatīvos aktus. Tādējādi Satiksmes ministrijas 1994.gada 20.septembra noteikumu Nr.1 4. punkts, kas noteica, ka līdz 1995.gada 31.decembrim bija jāapmaina vecā parauga transporta

līdzekļu vadītāja apliecības pret jaunā parauga vadītāja apliecībām, bija saistošs transportlīdzekļa vadītājiem.

Saskaņā ar CSN 236. punktu Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija, tehniskais stāvoklis un aprīkojums atbilst normatīvajā aktā par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati noteiktajām prasībām un attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

Saskaņā ar LAPK 149.^{24} panta otro daļu par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem. Tātad, lai varētu konstatēt LAPK 149.^{24} panta otrās daļas pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs izmanto ceļu satiksmē transportlīdzekli, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

LAPK 37.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Ja saņemts atteikums ierosināt krimināllietu vai krimināllieta izbeigta, bet pārkāpēja rīcībai ir administratīvā pārkāpuma pazīmes, administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par atteikumu ierosināt krimināllietu vai par tās izbeigšanu.

[11] Tiesa vērtē, vai pieteicēja darbībās, 2005.gada 21.septembrī vadot automašīnu BMW ar */reģistrācijas numurs/* ar vadītāja apliecību, kas ir izdota 1989.gadā DOSAAF autoskolā, ir konstatējams LAPK 149.^{4}panta piektās daļas pārkāpums, kas izpaudies kā transportlīdzekļa vadīšana, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Tiesa konstatē, ka nav strīda par to, ka pieteicējs noteiktajā kārtībā 1989.gadā ir ieguvis „A, B, C" kategorijas autovadītāja tiesības autoskolā Daugavpilī. Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs nav minētās autovadītāja tiesības apmainījis pret jaunā parauga autovadītāja tiesībām un ar vecā parauga autovadītāja tiesībām 2005.gada 21.septetembrī administratīvā protokolā Nr.KP072389 norādītajā laikā ir vadījis automašīnu BMW ar */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Krasta ielu no Ogres ielas puses Maskavas ielas virzienā. Lietā nav strīda, ka automašīna BMW ar */reģistrācijas numurs/* ir vieglā automašīna, kurai saskaņā ar CSN 1.pielikuma 1.4. punktu ir nepieciešama 'B" kategorijas autovadītāja apliecība.

Tiesa, vērtējot CSN 39.4 apakšpunkta un LAPK 149.^{4}panta piektās daļas, kura paredz atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, saturisko jēgu, uzskata, ka LAPK 149.^{4}panta piektās daļas mērķis ir vērsties pret transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav konkrētās

kategorijas vadīšanas tiesību, kas ir nepieciešamas attiecīgajam transportlīdzeklim, bet gan ir citas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta „Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums" otrās daļas 1.punktu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nedrīkst izmantot, līdz jaunas apliecības saņemšanai, ja beidzies transportlīdzekļa vadītāja apliecības derīguma termiņš. Kā jau tiesa konstatēja iepriekš, pieteicējam, kā jebkuram transportlīdzekļa vadītājam, līdz 1995.gada 31.decembrim bija jāapmaina vecā parauga transportlīdzekļa vadītāja apliecība pret jaunā parauga vadītāja apliecību un lietā nav strīda, ka pieteicējs to nav izdarījis. Tādējādi tiesa, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 30.panta otrās daļas 1.punktu, konstatē, ka pieteicējam 2005.gada 21.septembra administratīvā protokola Nr.KP072389 sastādīšanas laikā bija spēkā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Saskaņā ar CSN 39.5. apakšpunktu transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. Savukārt saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta sesto daļu par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību aizliegums, izņemot gadījumu, kad izmantošanas aizliegums piemērots pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

No augstākminētā tiesa konstatē, ka atbildētāja nepareizi ir kvalificējusi transportlīdzekļa vadīšanu ar vecā parauga 1989.gadā izdoto vadītāja apliecību kā LAPK 149.^{4}panta piektās daļas pārkāpumu, kas ir izpaudies kā transportlīdzekļa vadīšana, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību. Tiesas ieskatā minētās darbības ir kvalificējamas kā LAPK 149.^{4}panta sestās daļas pārkāpums, kas ir izpaudies kā transportlīdzekļa vadīšana, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību aizliegums.

LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. No minētā izriet, ka viena no administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm ir objektīvā puse – darbība, par kuru likumā paredzēta atbildība.

Tiesas ieskatā administratīvā pārkāpuma kvalifikācija ir izdarītā pārkāpuma un tiesību normā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmju precīzas atbilstības noteikšana un juridiskā nostiprināšana. Tā ir viena no administratīvā pārkāpuma normas piemērošanas stadijām, kurā tiek pieņemts lēmums par to, kāda tieši tiesību norma paredz atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Piemērojot lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu tiesību normu, būtiski tiek ietekmēts pieņemtā lēmuma saturs. Nepareizi veikta administratīvā pārkāpuma kvalifikācija ir būtiska kļūda, kas nozīmē, ka atbildētāja ir nepareizi novērtējusi personas darbības, piemērojot administratīvo sodu par darbībām, kuras persona nav

veikusi. Tiesa uzskata, ka nepareizi veikta administratīvā pārkāpuma kvalifikācija ir iestādes kļūda, kas padara lēmumu par prettiesisku.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, tiesa secina, ka Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmums Nr.1739 ir prettiesisks un atceļams.

[12] Tiesa vērtē Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu Nr.1737 un Nr.1738 tiesiskumu un pieteicēja argumentu, ka nav tiesiski piemērot pieteicējam atbildību par 2005.gada 29.decembrī un 30.decembrī konstatētajiem LAPK 149.^{24} panta otrās daļas pārkāpumiem 2006.gada 13.februārī, jo ir pagājuši administratīvā soda uzlikšanas termiņi.

[12.1] Lietā nepastāv strīds, ka pieteicējs 2005.gada 29.decembrī plkst. 7:40 un 2005.gada 30.decembrī plkst.23:50, ir vadījis automašīnu Volvo 340 ar */reģistrācijas numurs/*, kurai nav bijusi veikta civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, minēto pierāda arī CSDD datu bāzes informācija (lietas 38.-39.lapa). Tādējādi tiesa uzskata, ka atbildētāja pareizi kvalificēja minētās pieteicēja darbības kā LAPK 149.^{24} panta otrās daļas pārkāpumu.

Ņemot vērā to, ka starp 2005.gada 29.decembrī un 30.decembrī konstatētajām prettiesiskajām darbībām, kuras ir izpaudušās kā automašīnas, kurai nav bijusi veikta civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, izmantošana ceļu satiksmē ir pagājis pietiekošs laika sprīdis, lai pārkāpējam būtu iespēja novērst pārkāpumu, t.i. iegādāties civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisi, tad ir uzskatāms, ka konstatētie pārkāpumi nav norisinājušies vienā un tajā pašā laikā un nav konstatēti vienlaicīgi. Tādējādi atbildētāja tiesiski un pamatoti ir uzskatījusi 2005.gada 29. un 30.decembra protokolos Nr.KP096181 un Nr.KP106524 konstatētos pārkāpumus par atsevišķiem pārkāpumiem un piemērojuši administratīvo sodu par katru pārkāpumu atsevišķi.

LAPK 37.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas. Ja saņemts atteikums ierosināt krimināllietu vai krimināllieta izbeigta, bet pārkāpēja rīcībai ir administratīvā pārkāpuma pazīmes, administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par atteikumu ierosināt krimināllietu vai par tās izbeigšanu.

Tiesa konstatē, ka 2006.gada 13.februārī vēl nebija pagājuši četri mēneši no minēto LAPK 149.^{24} panta otrās daļas pārkāpumu izdarīšanas dienas, tāpēc tiesa uzskata, ka administratīvais sods par minētajiem LAPK 149.^{24} panta otrās daļas pārkāpumiem ir piemērots LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktajos termiņos. Tiesa nekonstatē LAPK 37.panta otrās daļas piemērojamību konkrētajā tiesiskajā situācijā, kā to norāda pieteicējs, jo transportlīdzekļa, kuram nav bijusi veikta civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, izmantošana ceļu satiksmē nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu un attiecībā uz šīm darbībām nevarēja tikt

uzsākts kriminālprocess un lietā nav pierādījumu, ka šāds kriminālprocess būtu uzsākts.

Tiesa konstatē, ka Valsts policijas RRP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2005.gada 21.novembra un 2006.gada 13.februāra lēmumus pieteicējs ir apstrīdējis 2007.gada 10.aprīlī, atbildētāja ir pieņēmusi minētos apstrīdēšanas iesniegumus izskatīšanai, tātad, atjaunojusi apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas termiņu un 2007.gada 2.augustā ir pieņēmusi lēmumus Nr.1737, Nr.1738, Nr.1739, ar kuriem ir noslēdzies administratīvais process iestādē attiecībā uz konkrētajiem LAPK pārkāpumiem. Lai gan saskaņā ar LAPK 284.pantu apstrīdēšanas sūdzību iestāde izskata mēneša laikā pēc sūdzības saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem – mēneša laikā pēc lietas materiālu saņemšanas, tiesa uzskata, ka iespējamais minētā termiņa pārkāpums šajā lietā nevar būt par pamatojumu prasījumam par administratīvā akta atcelšanu, jo apstrīdēšanas iesnieguma neizskatīšana noteiktajā termiņā maina administratīvā akta pārsūdzēšanas kārtību, taču tā neietekmē administratīvā akta spēkā esamību. Administratīvais sods pieteicējam ir piemērots LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, līdz ar to iespējamais apstrīdēšanas sūdzības izskatīšanas termiņa pārkāpums pats par sevi nevar radīt administratīvā akta prettiesiskumu.

Tiesa norāda, ka APL 83.pants šajā lietā nav piemērojams, jo atbildētāja šajā lietā nav atcēlusi neapstrīdamu administratīvo aktu.

[12.2] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK $149.^{24}$ panta otro daļu par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz piecdesmit latiem.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav konstatējusi atbildību mīkstinošos vai pastiprinošos apstākļus un 2007.gada 2.augusta lēmumos Nr.1738 un Nr.1737 ir piemērojusi pieteicējam naudas sodu Ls 40 un Ls 30 apmērā, kas attiecīgi ir

uzskatāms par vidēja apmēra naudas sodu iespējamās naudas soda summas ietvaros un par minimālo naudas soda apmēru, kas ir noteikts LAPK 149.[24] panta otrajā daļā par minētā pārkāpuma izdarīšanu.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja ir pareizi izdarījusi lietderības apsvērumus un piemērotais naudas soda apmērs ir samērīgs atbilstoši izdarītajiem pārkāpumiem un lietas faktiskajiem apstākļiem.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, tiesa konstatē, ka Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumi Nr.1738 un Nr.1737 ir tiesiski un pamatoti.

[13] Ņemot vērā sprieduma [10-12] punktos konstatēto, tiesa uzskata, ka Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmums Nr.1739 ir prettiesisks un ir atceļams, savukārt Valsts policijas RRP KPP priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumi Nr.1738 un Nr.1737 ir tiesiski un pamatoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji *S.S.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu Nr.1737, Nr.1738 un Nr.1739 atcelšanu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumu Nr.1739 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt administratīvo lietu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4]panta piektās daļas pārkāpumu.

Pārējā daļā pieteikumu noraidīt un atstāt negrozītus Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 2.augusta lēmumus Nr.1738 un Nr.1737.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 29. maijā.

Tiesnese T.Jefremova